

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1611. usque ad annum 1617

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118898

§. 15. Parisinæ Facultatis Theologicæ iudicium de P. Cotoni Apologia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67313)

que horrentes, tandem inter innumeras Sæc. XVII.
 calamitates per Moldaviam, ac denique A. C. 1611.
 que per Poloniam in Hungariam per-
 venit, non sine magna clade ac exer-
 citus sui strage, quæ priscis cladibus
 par, aut certe haud absimilis fuit. Re-
 stabat misera duræ pacis conditio no-
 minis Christiano indigna, quæ non
 tam pax, quam Servitutis pactio no-
 minari meretur, præsens tamen tem-
 porum iniquitas illam extorserat; qui-
 pe sub obtentu hujus pacis centum se-
 xaginta pagorum libertas, & incolu-
 mitas unacum Religione in diram ser-
 vitutem proscribatur.

§. XV.

*Parisiæ Facultatis Theologicæ judi-
 cium de P. Cotonii apologia.*

Prodiit Parisiis famosus libellus sub Gramont.
 titulo, *Anticotonus*, in quo Author Hist. Franc.
 incognitus Patrem Cotonum, qui lib. 1. Ar-
 Marianæ librum tuebatur, & doctrinam gentre Coll.
 ibi contentam toti Societati haud im- jud. tom. 2.
 putandam divulgato scripto propugna- pag. 37.
 bat, gravissimis impetebat calumniis. Serran.
 Igitur Pater Cotonus adversus hunc Franc. Hist.
 maledicum pro seipso apologiam vulga- pag. 397.
 bat, qua tamen veluti cote multorum
 calami acuebantur, & non pauci So-
 cietatis æmuli alia opponerant scripta,
Hist. Eccles. Tom. LV. C inter

Sæc. XVII. inter quæ quoddam *Anticotonem* appel-
 A. C. 1611. litabant: præcipue vero Edmundus Ri-
 cherius Parisinæ Facultatis Syndicus
 denuntiabat, a Patribus Societatis e-
 ditam fuisse Apologiam, in qua hæc
 haberentur: *quodammodo desiderandum*
fuiſſet, ut Ravallacus legiſſet Marianam,
quoniam Mariana diſerte & expreſſe docet,
Principem legitimum non poſſe occidi ab
ullo particulari, ſua privata authoritate,
hacque in re nihil dicere, quod non con-
gruat Synodo Conſtantiendi, & Decretis
Sorbonæ.

Horum autem verborum ambigui-
 tate, inquiebat Syndicus, Author per-
 ſuadere nititur, Marianæ ſententiam
quodammodo decretis Scholæ Pariſienſis
 contra Parricidas convenire, maxime,
 cum quidam ex Sorbonæ Doctoribus in
 fronte hujus Apologiæ teſtentur, ſe ni-
 hil in ea reperiſſe, quod non eſſet Fa-
 cultati univerſæ conſonum: inde vero
 timendum, ne exteri arbitrentur, quod
 Schola Pariſienſis Concilium Conſtan-
 tienſe, æque ac Mariana, rejecerit,
 proin licitum ſit cuivis Tyrannum oc-
 cidere. Verum penſitatis omnibus hu-
 jus Apologiæ verbis Facultas hanc tu-
 lit cenſuram: Primo, Author hæc verba:
quodammodo &c. non ſatis conſiderate
 ſcripſit. II. Mariana nullo modo cum
 Sorbonæ doctrina convenit, proin Au-
 thor

thor Apologiæ nulla nota perstrictus mentem suam circa hoc Concilium explicet. III. Deinceps nullus Theologiæ Magister publice attestetur, doctrinam cujusdam libri esse consonam Facultatis doctrinæ, nec ulli in suis approbationibus nomen Sorbonæ usurpent, nisi a Facultate consensum obtinerint. Juxta hoc Facultatis decretum P. Cotonus pro se & sua Societate profitebatur, quod omnibus modis Concilii Constantiensis decreta approbet, & Curie Parisiensis decretum contra Marianæ librum, ejusque executionem deprædicet, eique cum Sociis suis contra Socium suum subscribat. Refert quoque P. Juvencus in sua Societatis Historia, quod liber, cui titulus *Anticotonus* tamquam malus & perniciosus atque ad quietem publicam perturbandam accommodus in publico laceratus, & Bibliopola Calvinianus exilio mulctatus fuerit. Nec tamen propterea acquievit Hardevillierius & Servinus, sed in frequenti Senatu asseruerunt, Societatis doctrinam esse inimicam libertatibus Ecclesiæ Gallicanæ, Regni legibus, & Theologiæ placitis: instabant etiam, ut Patres Societatis sententiam suam exponerent circa Sacræ Confessionis sigillum, ad hoc autem respondebant Jesuitæ, secretum

Sæc. XVII.
A. C. 1611.

Sæc. XVII. Confessionis esse de jure Divino & naturali, meliusque esse consultum securitati Principum, si hoc sigillum severissime custodiatur.

§. XVI.

*Ejusdem Facultatis censura adversus
Philippi Mornæi Calvinistæ
librum.*

*Argentré
coll. Jud.
pag. 49.
Abregé
chron tom. 3.*

Ediderat denuo Philippus Mornæus Præfatus Calvinista nefandum quemdam librum, cui, ut ex hædera fæcinæ cognoscerentur, hunc titulum præfixit: *Mysterium iniquitatis seu Historia Papatus.* Vix pessimæ hujus mercis notitia ad aures Parisinæ Facultatis pervenerat, cum illico Decanus ac Doctores habito conventu hunc librum selectis Theologis exacte discutiendum traderent, qui etiam die decima nona Augusti referebant, hunc fœtum innumeris ac execrandis blasphemis, impietatibus in Religionem, fidem Catholicam, sanctamque Sedem Apostolicam scaterere, & variis ac propudiosis mendaciorum atque hæreseon pridem damnatarum centonibus interpolatum, denique præcipuum Mornæi institutum esse, ut Babyloniam confusionem in Ecclesiam Catholicam, primatus sanctæ Sedis Apostolicæ, atque unius